Frank Gunning

De wereld kantelt

Vijf toneelteksten

Amsterdam

UITGEVERIJ DE PIJP

2025

ISBN 9789465314655

Copyright © Frank Gunning 2025
Voor overname kunt u zich wenden tot de auteur.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur. Niets mag gebruikt worden door, voor of ten behoeve van A.I., hetzij voor training, digitale herkenning of anderszins zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Omslag: Frank Gunning
Foto auteur: Marie-Hélène Mertens
www.uitgeverijdepijp.nl

Frank Gunning

De wereld kantelt

Vijf toneelteksten

Inhoud

Voorwoord 7

De Kathodestraal Oscillograaf 11

B B Q 91

Troya 187

De uitvaarders 269

Hullie 369

Voorwoord

Ik heb het uitgerekend: ik ben dertig jaar schrijver. Ik heb tientallen toneelteksten, locatievoorstellingen, romans, verhalen, hoorspelen geschreven. Waarom juist deze vijf stukken in een bundel? Het antwoord: er zijn maar weinig stukken voor grotere gezelschappen.

Bijna alle stukken in deze bundel zijn geschreven voor Toneelgroep Habitat X. Een bijzonder gezelschap: een hybride vorm tussen theaterprofessionals en amateurs. Is de grens tussen amateur en prof in veel landen traploos, in Nederland is die wat mij betreft veel te scherp getrokken. Toneelgroep Habitat X slaat de brug.

Voor mij als schrijver is het heerlijk om me los te koppelen van het intellectualisme dat soms heerst binnen 'het wereldje' om te kunnen schrijven zonder pretenties. Theater gaat natuurlijk altijd ergens over, en ik ben zelf een behoorlijk politiek dier, maar theater is ook gewoon ontzettend leuk. Het biedt mij de kans om in bubbels te duiken die me wezensvreemd zijn. En zo zie ik hoe theater de bruggen daadwerkelijk bouwt: niet alleen binnen elk project, maar ook door publiek aan te trekken dat zelden of nooit een schouwburg vanbinnen ziet, vaak ook mensen uit de gekozen bubbel zelf.

In deze bundel vind je dus vijf stukken. Het moeilijkst speelbare stuk, ik zeg het maar even, is denk ik BBQ. Dat komt doordat het stuk een niet aflatende stroom is van wat er in 2019 aan extreemrechtse ideeën rondging. Gedachtegoed dat mensen langzaam richting vreemdelingenhaat en witte suprematie drijft. Schokkend hoe snel de wereld, zes jaar verder, is gekanteld. Stukken zoals BBQ worden in de Verenigde Staten al verbannen of verbrand.

De grimmige politieke situatie in 2025 was reden voor Sita van Sante, de artistiek leider van Habitat X, en mij om Hullie te maken, over 'De Kloof'. Het is deels een politiek stuk - een parodie erop dan toch. Maar het maakproces, met medewerkers uit stad en land, is een feest van verbinding. Ik schrijf dit in aanloop naar de speelperiode toe, die op magische wijze precies samenvalt met de verkiezingen van november 2025. Een tijdcapsule op zich – ik ben benieuwd hoe een uitvoering in 2032 eruit zou zien. En ik hou mijn hart vast.

Het stuk De uitvaarders is tijdlozer. Geschreven vanuit en gespeeld in een uitvaartcentrum gaf het ons en het publiek de kans om het uitvaartwezen, de dood en onze vaak gemankeerde omgang ermee te onderzoeken. Het leverde een stuk op dat diep binnenkwam bij makers en publiek.

Voor Troya doken we in de wereld van de High Fantasy, een wereld die ongelofelijk veel mensen trekt – zie sommige van de grootste festivals in Europa, die tienduizenden bezoekers trekken. Een wereld die mensen de kans biedt te ontsnappen aan de werkelijkheid – dat gaat veel verder dan escapisme: voor velen van hen is die werkelijkheid ook bijna niet te verdragen.

Maar we beginnen de bundel met De Kathodestraal Oscillograaf. Een lekker licht, bot, speelbaar, komisch stuk over de botsing tussen – nou ja, lees maar. Mocht je het willen spelen, vraag me dan even naar de anekdote erachter: hoe dit stuk ervoor zorgde dat de artistiek leider Nederlands Kampioen Luchtgitaar werd, en ik samen met haar in een propellervliegtuigje naar het Noorden van Finland vloog.

En dat brengt me bij de tweede reden dat ik de stukken publiceer: stukken willen gespeeld worden. Kom maar op met je plannen! Misschien bewerkt of omgebouwd, naar visie, tijd en mode gemodelleerd. Dat kan ik me goed voorstellen, want al hoop ik dat je alles ontvouwt en gebruikt dat ik erin heb willen leggen, met de conventie dat theaterteksten zo kaal mogelijk moeten worden aangeleverd heb ik niks. Ik stel me al schrijvend de muziek voor, beschrijf decors, handelingen. Ik boks, protesteer en mopper al schrijvend hardop mee. Schrijven is zoveel meer dan schrijven alleen.

Amsterdam, 1 oktober 2025

Frank Gunning

De Kathodestraal Oscillograaf

Frank Gunning

Ook los te bestellen ISBN: 9789465313665

© Frank Gunning 2015

Orna Senior:	Eigenares van ‘de Kathodestraal Oscillograaf’
Jan Senior:	Eigenaar van ‘de Kathodestraal Oscillograaf’
Jan Junior:	Zoon van Jan Senior en Orna Senior.
Orna Junior:	Dochter van Jan Senior en Orna Senior.
Kaat:	Enige employee die geen familie is.
Pulcinella:	Eigenares van ‘from Trouble tot Paradise’, een One of a Kind Brand Make Over Company.
Lohengrin:	Personal Charisma Booster bij ‘from Trouble tot Paradise’.
Gropie:	Het stokoude omaatje, of over-omaatje van Jan Senior.
Hansje Beckers:	Floormanager bij de Mediamarkt

Het magazijn achter ‘de Kathodestraal Oscillograaf’, een winkel in 2e hands tv-toestellen en aanverwante artikelen. Kasten vol gereedschap en onderdelen. Hoge torens van oude tv’s en videorecorders, overlangs kabels, verlengsnoeren. Achter een kast de trap naar de kelder.

Rechtsachter de nooduitgang en de wc, waaraan een bordje hangt aan een stuk stroomkabel, met op de ene zijde een ‘vrouw’-poppetje en op de andere zijde een ‘man’-poppetje. Linksachter het donkere gat naar de toegang tot de winkelruimte.

SCENE 1.

Muziek: Two Step van Dave Matthews band.

Jan Junior in spotlight, staat luchtgitaar te spelen als een held, met zijn blouse als bikini bij elkaar geknoopt. De muziek breekt af vlak voor hij de zang in kan zetten. Op dat moment schreeuwt moeder van achteren.

Orna Senior:

JAN

Jan jr. duikt geschrokken omlaag om zijn blouse goed te doen, Jan sr. duikt simultaan van achter de werktafel op, slaperig, geschrokken.

Jan Senior en **Jan Junior:**

JA

(godver)

Orna Senior:

KLANTEN

Jan Senior:

Wat liep jij nou te doen

Jan Junior:

Niks, even wat uitproberen

Jan Senior:

Je bent toch niet raar in je hoofd aan het worden?

Jan Junior:

Nee, nee.

Nee joh, ik probeer gewoon even wat.

Jan Senior:

Wat dan

Jan Junior:

(man, zaag niet zo door)

Jan Senior:

HÉ.

HÉ.

OPPASSEN JIJ, HÈ.

IK BEN WEL JE VADER, JA.

…

Luister, jongen, jij mag alles worden wat je wil.

Maar beloof me een ding.

Dat jij niet raar in jouw hoofd wordt.

Ok?

Ok?

Jan Junior:

Prima joh.

Jan Senior:

Ik meen het.

Zeg maar, wat je maar wil.

Wordt het maar.

Jan Junior:

Ik blijf hier, in de zaak.

Jan Senior:

Nee joh, kom op.

Wat je wilt.

Wees een vent.
Durf te dromen.

Jan Junior:
Pap, kom op.

Jan Senior:
Eerlijk, toe maar.
Wat jij wilt.

Stilte

Jan Junior:
Gitarist

Jan Senior:
Ja, nee, een beroep.

Jan Junior:
Zooo voorspelbaar.
gaat af, slaat iets om.

Jan Senior:
Ben je homo?
Jan!
Ben je homo?

Jan Junior: *achter*
Ik ben niet homo!

Jan Senior:
Als jij homo wil zijn echt prima hoor!

(Als je maar niet raar wordt in je hoofd. Met je gitaar en je blouse.
Dan is mij alles best, haha)

Orna Senior: *op*
WAT LOOP JIJ NOU TE SCHREEUWEN, IDIOOT.

Jan Senior:
Ho, ho, gewoon een gebbetje met mijn zoon.

Orna Senior:
HIJ IS WEG, OETLUL.

Jan Senior:
Jan?
Wat, ik…
Nee toch.
O, mijn god.

Orna Senior:
DE KLANT.
DE KLANT.
DE EERSTE KLANT IN EEN WEEK.

Jan Senior:
O, dat.
Dat fiksen we.
Vanmiddag komt er iemand voor.

Orna Senior:
HIJ STOND BIJ DE SONY TRINITRON.
HIJ HAD INTERESSE.

Orna Junior: *op, met grote gele handschoenen aan en een rood emmertje in haar hand*

Rubato, mama.

Ze zoekt iets, vindt het in haar vader's hand: de waterpomptang, stopt die in haar emmertje.

Ik eet al de hele dag rozijnen.

Mijn ruften stinken naar zwavel.

Jan Senior:

Morgen komt er iemand, echt.

Orna Senior:

DAT ZEG JE AL WEKEN.

Liefje, je moet de kelder luchten.

Orna Junior:

Zeker.

Mijn ruften stinken naar zwaffel.

Oeh… Weh.

Ze zakt langzaam door haar knieën, haar lichaam golft.

Orna Senior:

Dat zeg je al weken, Jan.

Jan Senior:

Schat, luister, vanmiddag komt er iemand voor.

Echt.

Tegen Orna jr.:

Gaat het?

Orna Junior:

Oeh… ooh… eh, eh… he he ha haha… zwaffel.

Ze zei zwaffel.

Ze komt niet meer bij.

Geef me een rozijn, ouwe.

Rozijnazijn.

Rubato.

Tempo rubato.

Rubensvrouw.

Rubicon.

Ruikflesje.

Ruimteaap.

Ze valt in slaap, komt meteen overeind, af.

Orna Senior:

Hij stond bij de Trinitron.

Toen begon jij over homo's te schreeuwen.

Toen zag hij haar been, tussen de Aristona 51 cm en de Aristona 51 cm met Scartaansluiting.

Toen liet ze een windje.

Ik weet niet meer wat ik moet doen.

Jan Senior:

Schatje, kalm, ik los het op.

Orna Senior:

Doe niet zo ouderwets.

Jan Senior:

Je bedoelt: klink niet zo ouderwets, maar los het toch maar op.

SCÈNE 2

Muziek: Disorder van Joy Division.

De tv's flakkeren kortstondig. Licht.

Gropie (97) op, extreem krom, met wandelstok, maakt de ellenlange tocht van linksachter naar de wc rechtsachter. Ze moet vreselijk nodig. Het bordje hangt op 'Vrouw'.

Ze gooit de deur open. Pulcinella staat met haar panty op haar knieën te kotsen in de pot. Gropie deinst terug, stok in de aanslag. Muziek uit.

Gropie:

Wah!

Wel potverdrie.

Pulcinella: *glimlach*

O.

Dag mevrouw, Pulcinella, aangenaam.

Eigenaresse van 'from Trouble tot Paradise', dè One of a Kind Brand Make Over Company.

Ze veegt met een wc-papiertje een streepje geel uit haar mondhoek, begint zich aan te kleden.

En u?

U?

Hm?

Wat is uw verhaal?

Tering, zeg iets, troela.

Gropie:

Ik moet.

Pulcinella:

U mmm… U móet?

(Gadver, dat zeg je toch niet, gross)

Gropie de wc in, Kaat op.

Kaat:

Zeg, u mag hier niet achter komen… O.

Pulcinella:

O.

Dag mevrouw.

Pulcinella, aangenaam.

Eigenaresse van 'from Trouble tot Paradise', dè One of a Kind Brand Make Over Company.

En u?

Hm?

Wat is uw verhaal?

Stilte.

Kaat:

Kom je hier voor Jan?

Pulcinella:

LOHENGRIN.

LOHENGRIN!

Lohengrin komt fladderend op.

Lohengrin:

Ik ben hier!

Pulcinella!

Pulcinella:

Ik wordt bedreigd, Lohengrin.

Kaat:

Wat doe ik!

Wat doe jij hier.
Flikker op, man.

Pulcinella:
Zie je wel.

Jan Senior: *op, met Jan Junior en Orna Senior.*
O, jullie zijn er al.
Hebben jullie al kennis gemaakt?
Leuk.
Spannend!

Jan Junior staart onderzoekend naar Pulcinella, schud zijn hoofd alsof hij een gedachte van zich afwerpt.

Lohengrin:
Ik heet Lohengrin.
Vrienden noemen me Lo Hen Grin, haha.

Kaat:
Je heet Lohengrin, en je vrienden noemen je Lohengrin.

Lohengrin:
Het is een grapje hoor, het is een trucje, hahaha.
Hmmm.
Lohengrin.
Lohengrin is een moeilijke naam, dus op deze manier hoor je hem meteen twee keer.
Dat is een soort van branding.
Weet je wat dat is, branding?
Nee, dat weet je niet.
(Zo, dit is het?)

Pulcinella:

(Ik vrees van wel.)

Jan Senior:

Ik zal ons allemaal ook even voorstellen.

Lohengrin:

(Waar te beginnen.)

Pulcinella:

(Weerstand lokaliseren.)

Kaat:

Wat kijk je.

WAT KIJK JE.

Jan Senior:

Zal ik ons ook even voorstellen?

Lohengrin:

(weerstand gelokaliseerd, dunkt me)

Pulcinella:

(Me dunkt)

Jan Senior:

Anders stel ik ons ook even voor.

Pulcinella:

Ja?

Wat, sorry meneer.

Ja, o, natuurlijk.

Jan Senior:

Nou, ik ben Jan.

Niet zo'n moeilijke naam ben ik bang.

Jan Senior.

Gropie zit even op het toilet, zij is mijn oma, of overgroot-oma, dat weet ik niet meer precies.

En dit is mijn zoon, Jan Junior.

Pulcinella:

Kijk eens aan.

Ze biedt Jan junior haar hand aan, als om een handkus op te geven. Hij pakt hem vast. Kaat begint te grommen, vliegt Pulcinella aan, wordt tegengehouden door Orna Senior en Jan Senior. De wc-deur vliegt open en Gropie werpt zich schreeuwend zich in de strijd – mocht ze die op tijd bereiken.

Gropie:

Viva la Muerte!

Orna Senior:

KAPPEN ALLEMAAL.

Dag, ik ben Jan's vrouw, Orna.

Senior.

Dit is Kaat, die werkt in de winkel.

Kaat is onze steun en toeverlaat.

Wellicht een tikkeltje jaloers aangelegd, …

Kaat:

Zeg maar gerust verschrikkelijk jaloers.

Van het soort dat, zeg maar, je kop van je romp trekt als je alleen maar naar hem kijkt.

Orna Senior:

We hebben ook nog een dochter, Orna Junior.

Die zal straks nog wel opduiken.

Lohengrin:

Orna Junior.

Orna Senior:

Orna Senior, Orna Junior.

Lohengrin:

De wereld zit heel anders in elkaar dan ik dacht.

Orna Senior:

Blijkbaar.

Pulcinella:

Jaja, goed.

Zullen we beginnen?

Hoera!

Succes is upon you.

Want met de eerste step tot change…

Orna Senior:

Beginnen waarmee?

Jan Senior:

Cadeautje!

Orna Senior:

Wat, heb jij dit…

Jan Senior:

Beloofd is beloofd!

Gropie, nog in gevechtsmodus, heeft bijna Pulcinella bereikt, maar draait zich weer om en schuifelt met grote haast terug. Ze moet.

Pulcinella:
Ja, precies.
Zal ik…?

Orna Senior:
Wat is het?

Jan Senior:
Een verandertraject.

Orna Senior:
Wat, echt? Schat toch!

Pulcinella:
Ah.
Lief.
Hoera!
Succes is upon you.
Want met de eerste step…

Jan Senior:
Ik zei toch dat ik het zou fiksen.

Orna Senior:
Je zei dat je het zou fiksen.

Orna Senior begint Jan Senior een beetje te knuffelen en slaan en in zijn gezicht te pakken en te kussen.

Jan Senior:

Ik zei dat ik het zou fiksen!

Orna Senior:

En je fikst het.

Jan Senior:

Ben je er klaar voor?

Orna Senior:

Ik ben er klaar voor.

Stilte.

Pulcinella:

Hoera!

Succes is upon you.

Want met de eerste step tot change, sla je een weg in naar een nieuwe, glorieuze toekomst.

…

Toekomst.

…

Herken je je hier in?

Jan Senior:

Niet echt.

Pulcinella:

Ik moet het nog zeggen.

Herken je je hier in:

Je werkt hard, je hebt een leuke baan, maar soms voel je je leeg van binnen.

Er is iets dat je niet begrijpt, maar je weet niet wat!

Je geniet van lekker en gezond eten en van ontspannen in de natuur, maar je bent open minded en nieuwsgierig naar een bewustzijn dat boordevol is van een duurzame relatie met je energie.
Je wil meer zelfvertrouwen, meer omzet, en jezelf kunnen zijn, zonder dat anderen oordelen omdat jou eigen zelf of jouw omzet niet goed genoeg zou zijn!
…
Goed genoeg zou zijn!
…
Mijn naam is Pulcinella.
Mijn bedrijf, 'from Trouble tot Paradise', dè One of a Kind Brand Make Over Company, is geactiveerd om precies dat te doen.
Voor het derde jaar op rij met een negen punt zes dè nummer een in de categorie Insourced Human Capital Development Trajectories op de Fashion Chick Yearly Randstad Young Business Ranking List.
Samen met mij en met mijn assistent Lohengrin ga jij die stap wagen.

Lohengrin:
Welke stap?

Pulcinella:
Die stap naar zelfverwezenlijking, en zingeving.
Van een zes punt negen, naar een negen punt zes!
Naar succes dat straalt van inside naar de world.
Naar een Brand die Jij bent, en een Jij die een Brand bent!

Lohengrin:
(zo'n mooi stukje vind ik dit altijd)

Pulcinella:
Ben je er klaar voor om de gelukkigste versie van je werk te worden?
Pak dan mijn hand.
De familie maakt aanstalten.

Ja, niet echt.
Waag die sprong…

Pulcinella en Lohengrin:
… en neem die leap.
Van Trouble???
Tot Paradise!

Ze doen een sprongetje. Een applausje.

Orna Senior:
Nou zeg, leuk zeg.
Goh.
Nou, misschien moeten we maar meteen om tafel, want die omzet waar je het over had, dat is echt een probleem aan het worden…

Pulcinella:
Neem jij haar?

Lohengrin:
Is goed.

Pulcinella:
Dan neem ik hem.

Pulcinella voert Jan Senior af richting nooduitgang.

Orna Senior:
… Dus ik ben blij dat jullie er zijn.
Lohengrin voert Orna Senior af richting winkel.

Orna Senior:

Wat vindt je, is ons product nog wel van de tijd?

Want de winkel ziet er echt hartstikke netjes uit.

En we zijn de enige televisiewinkel van Arnemuiden die uitsluitend 2e hands verkoopt.

SCENE 3

Kaat en Jan Junior blijven achter.

Kaat:

Hee, sorry hè.

Ik kan er niks aan doen.

Ik kan wel heel stiekem doen, zoals die sneaky trut van de Mediamarkt bijvoorbeeld, hoe heet ze, Hanneke.

Maar zo ben ik niet.

En dat is hartstikke gaaf van mij.

Ik wil dat je dat ziet.

Dat is bijzonder.

Iemand die gewoon eerlijk zegt: boem, ik ben verliefd op je.

Stilte

Kom op, Jan, zeg eens wat.

Al heb ik al twee maanden geen loon gehad, ik heb een vast contract.

Ik loop hier nog wel even rond.

Stilte. Jan doet z'n best.

Kaat:

Zeg wat, toe.

Jan Junior

Ik weet niks.

Kaat:

Nee, jij weet niks.

Dat heb ik weer.

Waarom val ik nou weer op zo'n idioot.

Kom op, wat wil je, Jan?

Zeg gewoon wat je wil.

Hier ben ik, pal voor je neus, en het is allemaal van jou.

Onvoorwaardelijk, ik kan er niks aan doen, zo zit ik nou eenmaal in elkaar.

Zo goed als nieuw.

Met gratis afstandsbediening.

Uit en aan, meer knoppen zitten er niet op.

Je hoeft alleen maar klik te doen.

Klik.

Jan Junior

Ik…

Stilte. Orna Junior komt op vanuit de kelder, ziet het aan. Kaat verslagen af. Orna Junior geeft een lieve veeg door Jan Junior's haren. Hij tikt een sigaret op zijn pols, af.

Orna Junior:

Ah, beneden is de lucht schoner dan hier.

Zo triest…

Ik heb dat ook.

Al gaat mijn liefde van zoef en la lala, ad libitum, ze vluchten weg en duiken weg, en ze zien niet, al die gebroken spiegels, dat ik de lijm ben.

Als ik ze gelijmd heb, dam breken ze met mij.

En ik breek, als ze met me breken.

Lohengrin op, arm in arm met Orna Senior

Orna Junior: *ziet Lohengrin*
Toverij!

Lohengrin: *tegen Orna Senior*
Jij hebt duidelijk de Gilmore Girls niet gevolgd, meid.

Orna Senior:
Wij ontvangen alleen 1, 2 en 3.

Pulcinella op met Jan Senior, ze kruisen elkaar.

Pulcinella:
Sorry meneer - Jan, bedoel ik - ik overleg even met mijn medewerker.

Lohengrin:
Ex squeeze me, schat.

Orna Senior:
(wat een rare kwast zeg, waar heb je die gasten vandaan)

Lohengrin:
(Ze is zo oud!
Ik weet niet waar ik moet beginnen.
Ik ga hyperventileren straks, ik voel het gewoon)

Jan Senior
(Het klonk echt heel goed van tevoren.
En ze lijken er wel een soort van iets van af te weten, vindt je niet?)

Pulcinella:
(shush, dat ga je niet.
Rustig ademen.

Het is zoeken.

We komen hier doorheen.

We wisselen, en dan doen we straks de Junioren)

…

Lieverd, lopen wij even samen op?

Ze wisselen van partner

Orna Senior:

Wat, wij?

O, nou ja, prima natuurlijk.

Jan Senior:

Nou, eh, zullen wij dan ook maar, zeg maar, je ding gaan doen?

Lohengrin:

Let's, shall we.

Lohengrin geeft Jan Senior een arm. Jan Senior doet alsof hij een meisje is, Orna Senior lacht.

Lohengrin:

Ts. Zo flauw.

Beide stellen af.

SCENE 4

Muziek: Disorder van Joy Division. Gropie komt van de wc af en schuifelt naar de nooduitgang terwijl ze een shagje draait. De tv's flakkeren.

Licht. Jan Junior op. Pulcinella draait van achter een kast tevoorschijn.

Jan Junior

Hé.

Pulcinella:
Hihi.

Stilte. Pulcinella pulkt aan haar blouse en blinkt met haar ogen. Jan knikt wat.

Pulcinella:
Hihi.

Stilte. Pulcinella probeert met haar ademhaling haar borsten zoveel mogelijk te laten rijzen. Jan Junior knikt van 'zozo'.

Pulcinella:
Hihi

Jan Junior knikt nog eens en loopt af.

Pulcinella:
(Wat!)

Ze stampt af.

SCENE 5
Kaat en Lohengrin.

Kaat:
Goed, is het mijn beurt?
Wat ga je van me maken, knul.

Lohengrin:
Zeg, jij bent toch op die Junior?

Kaat:

Wat zou het?

Lohengrin:

Jij… ik bedoel, we moeten elkaar het achterste van de tong laten zien, toch?

Jij hebt hulp nodig meisje, echt.

En je kan me vertrouwen.

Helemaal.

Honderd procent.

Hoe kun je … ik wil niet beledigend overkomen of zo hoor, maar, kom, zeg nou.

Kijk nou naar jezelf.

Liefie.

Hoe kun je daar, zeg maar, mee leven?

Heb je geen, zeg maar, visie op jezelf?

Geen, ik bedoel, iemand met een beetje zelfrespect die zou er toch niet, NOOIT zo bij gaan lopen?

Waarom ga je niet naar de gym?

Hier, bluh, bluh, bluh, echt, zelfs geen correctiekleding.

Hoe oud ben je.

Tjezis, *girl*.

Sorry hoor, ik bedoel het echt alleen maar opbouwend, maar, tjezis meis, je kan toch niet… Ga je de deur nog wel eens uit?

Ga je de deur uit?

Echt?

Zo?

Kijk, ik beschouw mezelf… Mensen komen vaak naar mij toe omdat ze hulp nodig hebben. En dat gaat – en dat zal jou misschien verbazen- veel verder dan een kloddertje roze hier, en een kloddertje roze daar.

Soms, echt waar, serieus, mensen vragen echt, dan heb ik net bijvoorbeeld de look and feel met ze doorgenomen, of soms, want ik doe ook interieurs, wist je niet?

Ik doe ook interieurs, ik werk veel met Bobisque en Painting the Past.

Hij stopt zijn hand in zijn zak en zijn mobieltje gaat af.

Bobisque, dat zijn meubels en Painting the Past dat is een speciaal soort verf, krijtverf, met een extreem matte afwerking, geeft veel rust, zelfs als je, ik bedoel, echt uitpakt. Qua, zilver bijvoorbeeld.
Maar dat geeft niet, ik.. oh, wacht, SORRY, deze moet ik even nemen.

Telefoongesprek

Schatje!
Nee meis.
Nee
…
Omdat ik ergens in Arnemuiden
Ja echt.
Ja je gelooft het niet.
Ja, met Pulcinella een hopeloos geval aan het.
…
Ja precies.
Ja doe ik.
Ja doe ik.
Ja, doe ik.
Doe ik.
Ja, is goed, doe ik.
Ja, oh, aha.
Moet je doen.
Ja, leuk, doe maar.
Nee, doe jij maar hoor, haha.
Liefje, leuk, doe doei!

Hangt op. Stuurt berichtje terwijl hij verder praat.

(Helemaal geschift. Doe het lekker zelf.)
Maar zulke gesprekken gaan veel verder.
Ik beschouw mezelf soms bijna als hun therapeut.
Heus, wil je niet zijn, weet ik, maar ik ben gewoon eerlijk, weet je, en dan gaat dat…
Maar wat is dat voor beteuterd koppie?

Kaat kijkt opgeruimd verbaasd, Lohengrin duwt haar hoofd op zijn schouder

Kom eens hier meis.
Laat het allemaal maar even lopen.
Laat het allemaal maar even glijden.
Laat het maar al-le-maal even vliegen.
Floesh!
Floesh!

Hij betast haar een beetje, tot ze hem neerkijkt.
Stilte, hij springt op.

Ik ga je helpen.
Ik ga je helpen.
Kom.
Die paar pondjes!
Ze vliegen eraf, meis.
Wacht, nee, kom.
Nee, wacht hier maar even.
Nee, wacht, kom, we beginnen gewoon meteen.
Ik maak een shake voor je, schat.
Tarwegras, goj bessen, gember, appeltje eitje.
En die krijg je na het hardlopen.
Eerst zweten, dan belonen.
Hup, we beginnen.
Eerst even een vingertje in je keel, en dan hup, blokje om.

Waar wacht je op?
Schat, luister nou eens.
Ik verander je leven, meis, werk even mee.

Kaat:
Zeg, lulletje, als jij 's avonds in je bedje ligt, moet je dan wel eens huilen?

Lohengrin
Liefje, iedereen moet wel eens huilen, daar hoef je je helemaal niet voor te schamen.

Kaat:
Maar jij?

Lohengrin:
Ik ook, heus!

Kaat:
Omdat je je zo leeg voelt van binnen.

Lohengrin:
Eh, gaan we persoonlijk worden?

Kaat:
Omdat je een lege huls bent.
Inhoudsloos.
Een leeg pak non fat *skimmed* magere melk.
Daarom.
Daarom moet jij 's nachts huilen in je bedje.
Omdat je doet of je wordt gebeld, alleen om iemand anders nog dieper de stront in te kunnen drukken.
Omdat je eigenlijk geen homo bent.

Hij slikt, en probeert dan haar borsten te pakken. Ze slaat hem, hard, keer op keer.

Kaat:

NIET FUNCTIONEEL.

DOE JE WERK, BITCH.

VERANDER ME.

PHOTOSHOP ME.

WEET JE AAN WIE JE ME DOET DENKEN?

AAN DIE TROL VAN HOLLANDS NEXT TOP MODEL, DIE DIKKE KLOOTZAK DIE DIE GRAATMAGERE LEEGGEBLAZEN EIERDOPPEN LOOPT TE VERTELLEN DAT ZE AF MOETEN VALLEN.

IK BEN EEN LEKKER DING.

EEN MENS, WEET JE WEL.

HIER, KIJK.

DIT.

BEN.

IK.

En luister goed.

Er is maar een mannetje op de wereld dat daar met zijn klauwen aan mag zitten.

En dat is Jan.

Ze geeft hem een aai over zijn bol, en nog een klap op zijn achterhoofd, en gaat af. Lohengrin blijft huilend achter.

SCENE 6

Lohengrin zit te huilen. Orna Junior komt op met gele plastic handschoenen en een doorzichtige poncho over haar overall, knielaarzen en een zuidwester, met rode jerrycan en een stapel plastic bekertjes.

Orna Junior:

Het regent in de kelder.

…

Champignons.

Cham, pien, njons.

Njons.

Njons, hihi.

Stilte. Ze kijkt omhoog, of het droog zal blijven.

Lohengrin:

Het zal wel

Orna Junior:

Ai, con doloro.

Een kapotte spiegel.

Ze danst om hem heen, zijgt neer. Ze volgt met haar vinger de lijnen van zijn gezicht. Hij ontwijkt.

Oef, jij bent droef.

Mooi.

Bloed, en stof, en natte strepen en natte lippen.

Sterk.

Sterk hoofd.

Zo triest…

Lohengrin:

Zeg, als jij mij hier een beetje komt zitten afkraken…

Ze legt een vinger op zijn lippen, en kust ze.

Ze opent de jerrycan en schenkt een afgemeten scheutje in twee bekertjes.

Ze drinken tegelijk.

Lohengrin veert op.

Orna kijkt blij.

Orna Junior:

Hé, hoe heet je, ik heb iets heel raars.

Kijk, als ik mijn vinger in mijn navel steek, dan komt ie er aan de andere kant weer uit.

Ze doet het. We zien haar vinger er aan de andere kant uitkomen.

Lohengrin:

Sodeknetters.

Hoe kan dat!

Hoe kan dat echt!

Orna Junior:

Je bent mooi.

Lohengrin:

Zeker weten.

Dit ben ik.

Dit!

Ben!

Ik!

Een lekker mensding.

Orna Junior:

Lekker mensding.

We gaan cohabiteren.

Lohengrin:

Dat probeer ik al de hele dag.

Niemand wil samenwerken.

Als dat is wat je bedoelt.

Orna Junior:

Bonken, bonzen, flensen, fleppen, fokken, ketsen, kezen, kieren, kroelen, naaien, pakken, palen, pezen, pompen, soppen, vozen, wippen.

Cohabiteren.

Knuffelen.

Lohengrin:

O, dat.

Ja, ja, ja!

Tof.

Graag zelfs

Orna Junior:

Ai, jammer… waar is mijn hoofd.

Lohengrin:

Wat, nee toch.

Er is niets.

Daar is het, je hoofd, kijk!

Niks jammer.

Orna Junior:

Hij is verstopt.

Ze wijst op haar kruis.

Lohengrin:

Wat, nee, wat.

Verstopt?

Orna Junior:

Akelige toestand… droef.

Hij zit dicht.

Lohengrin:

Nee toch.

Orna Junior:

Jeetje, ja.

Er zit iets in.

Maakt een gebaar van 'hoe heet dat' en 'lasso'.

Lohengrin:

Wat, nee..

o, een, ah, ok.

Een tampon.

Je bent ongesteld.

Orna Junior:

Indispositie.

Maar we kunnen wel likken.

Lohengrin:

Hè, nee.

Ik bedoel, zullen we wel?

Zouden we wel?

Ze begint zijn wang af te likken.

O, ah.

Nee, ok, ja, dat kan inderdaad.

Hihi.

SCENE 7

Muziek: Disorder van Joy Division. De wc wordt doorgetrokken, Gropie komt uit de wc. De tv's flakkeren.

Licht. Jan Junior zit op een werktafel, kijkt of er niemand in de buurt is, stemt dan zijn luchtgitaar. Jan Junior legt gauw zijn luchtgitaar weg als hij Gropie ziet.

Gropie

Wat drukt je neer, jongen.

Jan Junior zwijgt en staat zijn plekje af. Gropie gebaart hem te gaan zitten, hij ploft weer neer. Gropie draait een shagje.

Gropie

De liefde?

Nee.

Er zit je iets anders dwars.

Kom, praat met Gropie.

Stilte.

Jan Junior

Ik

…

Iedereen wil wat van me.

Mijn vader, en Kaat, en die verandertante, en Hansje van de Mediamarkt.

Ik weet niet eens wat ik zelf wil.

Ik weet alleen dat ik al die dingen die zij willen niet wil.

Misschien ooit.

Misschien wil ik ze dan wel allemaal.

Maar ik wil eerst iets voor mij.

Gewoon iets voor mijzelf.

Stilte. Gropie knikt.

Gropie

In het Interbellum, ik was nog maar een jonkie, net als jij, toen waren wij van de Communistische Partij, en daar werd je om uitgespuugd toentertijd, kan ik je vertellen hoor.
Ik was net aan achttien, en al wilden mijn ouders er niks van weten, ik vond dat ik niet stil mocht gaan toekijken hoe de fascisten de wereld overnamen.
Dus ik pakte mijn boeltje bij elkaar en ik stal wat geld uit het vakje in de stoof en ik fietste naar Parijs.
Daar nam ik de trein tot de grens met Spanje.
Toen waren we al met velen, uit Duitsland en België en Frankrijk.
En samen staken we de grens over langs een sluiproute in de Pyreneeën.
We deelden ons brood.
We hadden honger toen we in Barcelona kwamen.
Het was oktober 1936, de fascisten waren net verenigd onder de vlag van Generaal Franco
En na zes weken training werden we ingedeeld bij de elfde brigade, en werden we naar het front gereden om als kanonnenvlees te dienen.
Veel van mijn vrienden sneuvelden.
Maar we waren bezield, we wisten waar we het voor deden.
Nadat ik een charge had geleid met de overgebleven 12 man uit mijn bataljon, werden wij klem gezet op een heuvel, waar wij ons verschansten achter een rotspartij.
Ik had granaatscherven in mijn been en heup, en een kogelwond in mijn schietarm.
Verscheidene anderen waren er erger aan toe.
Ik voelde mij erg verantwoordelijk voor hun welzijn, dat kan je je misschien voorstellen.
Maar meer nog voelde ik dat wij daar bijeen waren om een groter, hoger doel waar ik bereid was voor te sneuvelen.
De vrijheid van de republiek.
De vrijheid.

Jan Junior

De vrijheid.

Gropie

De Vrijheid.

¡No pasaran!

En jouw ouders…

Jan Junior

Mijn ouders…?

Gropie

En jouw ouders, of wie jou dan ook van je vrijheid wil beroven…

Jan Junior

…?

Gropie

Dat zijn gewoon fascisten.

SCENE 8

Pulcinella en Lohengrin. Lohengrin heeft zich herpakt, al heeft hij knallende hoofdpijn.

Lohengrin:

Dit groeit me boven het hoofd.

My Boeddha, wat een stelletje hillbillies.

Heb jij nog wat uit die, die meneer en mevrouw Senior gekregen?

Zo glad als een aal.

Pulcinella:

On the bright side: een paar stappen kunnen we wel overslaan.

Lohengrin:

Weet je het zeker?

Ik wou net voorstellen om er een project Intensive van te maken.
Bewerkelijke tweederangs lui.
Ze zijn nog niet eens gegroeid naar waar het fout hoort te gaan.
Ik wilde iets met mindfulness gaan doen met die Orna Junior, maar die… ze, man.

Pulcinella:
Vertel!
Open up!

Lohengrin:
Ze… nou, het was in ieder geval heel mindfull.

Pulcinella:
Lohengrin!
Je bent toch niet hetero, hè!

Lohengrin:
Nee joh, nee, nee, ik ben een compleet ik-gerichte nicht met een jij-bak-complex.

Pulcinella:
Wat?

Lohengrin:
Wat?
Zei ik iets?
Ik ben die allround aanpakker die zelfstandig, in teamverband, onder leiding van een sterke persoonlijkheid, tot volle bloei kan komen.
Ik ben die kanjer met you and me against the world-mentaliteit die voor elke tiende punt vecht, omdat meetbare resultaten de weg plaveien naar inzichtelijke veranderingstrajecten.